

Creșterea Limbii Românești

- fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

Viorica Colpacci - Arta moderna in context liturgic

Biserica Sf. Ap. Petru si Pavel, Astoria, New York

April 5 - 12, 2015

Saptamana Mare, 2015 / Holy Week, 2015

vezi www.romanian-institute-ny.org/vioricacolpaccisaptamanamare2015.html

Viorica Colpacci și dimensiunea liturgică a artei

Viorica Colpacci sudează pe multiple planuri. Întâi, sudează fierul, deci, materia, fapt echivalent cu o reaşezare a lucrurilor vizibile potrivit propriei sale concepții despre lume și viață.

Apoi, mai important, ea sudează ideile, pentru că sudura materiei încorporează o serie de idei ce de asemenea țin de viziunea artistei despre lumea înconjurătoare.

În final, și cel mai important, ea sudează, mai bine zis, altoiește ideile viziunii sale pe trunchiul tradițional al valorilor creștine bimilenare.

Deci viziunea, noul, și tradiționalul, vechiul, se întâlnesc doxologic într-o expresie menită să-l ducă pe privitor cu mintea, cu sufletul, spre Făcătorul a toate.

Expunerea acestor lucrări în context liturgic, viu, activ, este o noutate. Este parte din intenția creatoare a artistei. Lucrările ei, cu expresivă dimensiune religioasă (*Pantocrator, Trinitate, etc.*) în contextul liturgic aflat în plină desfășurare capătă un rol mistagogic, precum icoanele și alte obiecte de cult în dinamica mobilizatoare a serviciului divin.

Prin arta sa, Viorica Colpacci crează o nouă treaptă în apropierea omului de Dumnezeu.

Theodor Damian

Simbolistica ortodoxă

Lumina

“Deci iarăși le-a vorbit Iisus zicând: **Eu sunt Lumina lumii**; cel cel Îmi urmează Mie nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12).

“La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viață și viața era lumina oamenilor.

Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.

Fost-a om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume” (Ioan 1, 1-9).

“Veniți de luați lumina!” – apelul preotului din noaptea Învierii.

Cercul

Este simbolul perfecțiunii divine și al eternității

Triunghiul

Este simbolul Sf. Treimi: Tatăl, Fiul și Sf. Duh.

Pătratul

Este simbolul pământului și al ordinii create, indicând cele patru puncte cardinale.

Pătratul înscris în cerc

Este simbolul creării lumii de către Dumnezeu, al chemării creației spre transfigurare, al deschiderii ei spre eternitate.

Octogonul

Ca pătrat dublu octogonul reprezintă trecerea spre cerc,
deci spre divinitate și veșnicie.

Iisus Hristos a înviat în ziua întâi a săptămânii care este în același timp și ziua a opta, o zi cu totul nouă, echivalând cu ziua a opta a creației lumii.

Ziua a opta, prin Învierea Domnului, inaugurează o nouă eră, zorii unei noi dimineți: "Iată Eu fac toate lucrurile noi" (Apocalipsa 8, 5) întrucât cerul și pământul creației dintâi au trecut, ele împlindu-se în Învierea lui Hristos: "Și am văzut un cer nou și un pământ nou. Căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut" (Apocalipsa 8, 1).

În teologia Sfinților Părinți, veșnicia creației transfigurate alături de Hristos Domnul este redată prin expresia "ziua a opta a creației". În opoziție cu săptămâna de șapte zile, care măsoară timpul finit, ziua a opta "arată modul existenței mai presus de materie și de timp" (Sf. Maxim Mărturisitorul, *Capitole teologice*, I,51), definește un nou început și o altă stare care nu va mai fi supusă schimbării, pentru că ziua a opta nu se va sfârși niciodată și nici nu va fi măsurată cu perioade trecătoare ale timpului, ci "va fi un timp format nu din succesiuni de momente trecătoare, pieritoare, ci din relația de dragoste plină, care săvârșește neîncetat într-o transfigurare dinamică 'din slavă în slavă' (II Corinteni III, 18)" (Christos Yannaras, *Abecedar al credinței*, p. 149) (de pe crestinortodox.ro)

De aceea și baptisteriile din primele secole creștine sunt în formă octogonală.